

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag til Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for at der kan indgås aftale mellem Selvstyret og kommunerne om ydelse af tilskud til anlæg af een fodboldkunstgræsbane i hver af kommunerne i løbet af årene 2015 til 2018. Naalakkersuisut skal i aftalen med kommunerne sikre sig at kommunerne lever op til deres ansvar om at afsætte tilstrækkelige midler til drift og vedligeholdelse af banerne og deres værdi bevares.
(Medlem af Inatsisartut Anders Olsen, Siumut)

Begrundelse:

Vi må arbejde for, at idrættens muligheder i fremtiden, skal være endnu bedre end i dag. At der findes idrætshaller i byer og bygder langs kysten, skal vi glæde os over og være stolte af, idet vi med disse faciliteter kan øge folkesundheden, ligesom vi giver befolkningen muligheder for, at have aktiviteter i fritiden.

Fodbold er uden lige, den mest udbredte sportsgren her i landet. Dette kan der ikke herskes noget som helst tvivl om, idet man også er bekendt med, at fodbold forbundet har de fleste medlemmer blandt idrætsorganisationerne.

Jeg mener, at det nu er på tide, at vi går væk fra grusbaner i fodbold, vi ved jo, at man ved hjælp af nye teknik, er i gang med anlæggelse af utallige fodboldkunstgræsbaner verden over – hvilket også er tilfældet i vores nabolande. Jeg mener, at vi har gode grunde til at tage dette skridt. Ved at stille sådanne fodboldbaner til rådighed for børn og unge, vil vi gøre det muligt at deltage i internationale kampe på et højere niveau.

Som forslagsstiller mener jeg, at vi ikke skal lade os nøjes med at bygge en enkelt fodboldbane i kysten, hvilket også fremgår af forslaget tema. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi på kysten skal have flere sådanne baner, der geografisk skal være ligeligt spredte, således at ungdommen og idrætten får mulighed for, at benytte sådanne baner i alle af landets regioner.

Da kommunernes økonomiske råderum er begrænsede, er det nærliggende at Naalakkersuisut yder tilskud til anlæggelse af én fodboldkunstgræsbane i hver af de fire kommuner. Det bør være op til den enkelte kommune, at beslutte i hvilken by i kommunen fodboldkunstgræsbanen skal anlægges.

I Qaqortoq har man erfaringer, med at have sådan en bane, og vi er bekendt med, at den lille bane, størrelsen til trods, benyttes i høj grad af børn og unge i størstedelen af året. Det er altid dejligt, når mange børn og unge fra Sydgrønland om sommeren sætter hinanden i stævne i netop denne

fodboldbane, hvor mange venner og familiemedlemmer følger med og dermed får en positiv oplevelse. Dermed knyttes der også positive bånd folk imellem.

Man kan ikke være i tvivl om, at såfremt der bygges sådanne fodboldkunstgræsbaner, vil disse være til gavn for børnene og ungdommen, der uden tvivl vil benytte sig godt af banerne, også af folk der normalt ikke dyrker idræt.

Man kan i samråd med Grønlands Boldspil Union finde passende placeringer til de fire fodboldkunstgræsbaner.

Jeg håber, at alle partier vil tage godt imod dette forslag.

Forslagets økonomiske samt administrative konsekvenser for det offentlige

I "Projekteringsstandard for kunstgræsbaner i Grønland" udarbejdet af Departementet for Boliger Trafik i 2012 har man budgetteret med 6,45 mio. kr. for et anlæg af en kunstgræsbane. Det vil sige at anlæg af fire kunstgræsbaner vil koste Landskassen mindst 25,8 mio. kr. over fire år.

Forslagets administrative og økonomiske konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen.

Forslagets administrative og økonomiske konsekvenser for befolkningen

Ingen.